Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1897. Wydano i rozesłano dnia 5. Października 1897. **Część XII.**

Nr. 48.

U s t a w a

z dnia 29. Lipca 1897, dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, o zezwoleniu gminie miasta Kołomyi na pobór opłaty gminnej od wina naturalnego i sztucznego podatkowi konsumcyjnemu niepodlegającego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam:

Art. I.

Gminie miasta Kołomyi zezwala się pobierać przez lat 10 opłatę gminną konsumcyjną od wina w gminie wyrabianego (sztucznego), od wina przez prywatnych dla własnego użytku w obręb miasta wprowadzonego i w niem zużywanego, wreszcie od wina w mieście hurtownie sprzedawanego, o ile wina te rządowemu podatkowi konsumcyjnemu nie podlegają.

Art. II.

Opłata wynosi 5 ct. w. a. od jednego litra, czyli 5 złr. od hektolitra, do uiszczenia zaś tej opłaty obowiązani są wszyscy ci, którzy wina sztuczne w gminie wyrabiają i wina hurtownie w miejscu sprzedają, oraz ci prywatni, którzy wina na własny użytek w obręb gminy wprowadzają, o ile wina te nie podlegają podatkowi rządowemu konsumcyjnemu.

Art. III.

Okręg poborowy stanowi gmina miasta Kołomyi.

Art. IV.

Ta opłata cięży tylko na konsumcyi miejscowej w obrębie gminy, nie można nią obciążać produkcyi ani obrotu handlowego.

Art. V.

Bliższe postanowienia co do sposobu poboru tej opłaty wyda w drodze administracyjnej c. k. Rząd w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

Art. VI.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie od najbliższego półrocza roku administracyjnego po jej ogłoszeniu.

Art. VII.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Mojemu Ministrowi spraw wewnętrznych.

Ichl, dnia 29. Lipca 1897.

Franciszek Józef w. r.

Badeni w. r.

Nr. 49.

Obwieszczenie

c. k. Namiestnictwa z dnia 29. Lipca 1897 L. 64.972, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z 19. Marca 1897, Dz. u. kr. Nr. 20, o regulacyi środkowej części Gniłej Lipy, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem Wys. c. k. Ministerstwa rolnictwa z 22. Czerwca 1897 L. 13.784.

Za c. k. Namiestnika:

Lidl w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 19. Marca 1897, Dz. u. kraj. Nr. 20, o regulacyi środkowej sekcyi rzeki Gniłej Lipy.

§. 1.

Regulacya rzeki Gniłej Lipy od mostu na drodze państwowej w Rudzie do mostu na drodze gminnej w Bursztynie w powiecie Rohatyńskim jest przedsiębiorstwem krajowem i ma być wykonaną w myśl §. 7. ustawy z dnia 19. Marca 1897, Dz. u. kr. Nr. 20, przez Wydział krajowy przy współudziale Administracyi państwa i stron interesowanych Wydziału spółki wodnej.

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacyi służyć ma projekt techniczny krajowego biura melioracyjnego z roku 1886 zatwierdzony przez Ministerstwo rolnictwa a preliminujący koszta robót na 346.000 złr. w. a.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracyą państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

Projektowana regulacya obejmuje następujące roboty:

1. roboty regulacyjne i ochronne na rzece Gniłej Lipie (przekopy, ubezpieczenie i podwyższenie brzegów), niemniej też utrzymanie tych robót w czasie budowy,
2. uporządkowanie dopływów, o ile one wywierają szkodliwy wpływ na bieg i ustrój rzeki,
3. korekcyę i uzupełnienie głównych rowów osuszających,
4. zniesienie czterech młynów w Kuniczach, Koniuszkach, Rohatynie i Zalipiu,
5. budowę szluzy w Bursztynie i trzech mostów w Koniuszkach, Babuchowie i Podgrodziu,
6. wreszcie budowle w odciętych starych łożyskach, mające na celu przyspieszenie zamulenia.

§. 3.

Czas budowy ustanawia się na lat siedm i trwać ma od jesieni 1897 do jesieni 1904. W czasie tym wzbronione są wszelkie z projektem sprzeczne budowle prywatne na rzece Gniłej Lipie i jej dopływach w perymetrze melioracyjnym.

§. 4.

Koszta projektowanych robót regulacyjnych, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu pokryte będą z funduszu regulacyjnego, utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 19. Marca 1897, Dz. u. kr. Nr. 20, i nie mogą przekroczyć sumy 346.000 złr. w. a.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe mają być wstawiane do preliminarzy krajowego i państwowego w siedmiu równych ratach rocznych od roku 1897 do roku 1903, wypłata zaś tych rat rocznych do funduszu regulacyjnego odbywać się ma w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 6.

Datek konkurencyjny ma być wpłacany przez uczestników spółki do funduszu regulacyjnego względnie do kasy krajowej w równych ratach rocznych na dniu 1. Lipca każdego roku, raty zaś zapadłe przed ustanowieniem okręgu konkurencyjnego i zawiązaniem spółki wodnej mają być natychmiast po ustanowieniu okręgu konkurencyjnego i zawiązaniu spółki wodnej ściągnięte. Coroczne datki prywatnych stron interesowanych będą oznaczone na podstawie ustanowić się mającego okręgu konkurencyjnego, a w razie potrzeby będą ściągnięte w drodze egzekucyi politycznej. Jeżeli spółka wodna przypadające na członków prestacye zechce pokryć w drodze operacyi kredytowej, w takim razie znajdą zastosowanie postanowienia §§. 15 do 19 państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116, tak co do zaciągnięcia pożyczki, jak i ściągania datków konkurencyjnych przez c. k. Urzędy podatkowe.

§. 7.

Okręg konkurencyjny oznaczonym będzie stosownie do §. 3. specyalnej ustawy krajowej przez właściwą w myśl §. 76 kraj. ustawy wodnej władzą administracyjną. Ustanowienie miary rozłożenia kosztów, tudzież uregulowanie datków konkurencyjnych ma być uskutecznionem według postanowień §§. 65 i 66 kraj. ustawy wodnej przez spółkę, a w razie gdyby się interesowani nie zgodzili, rozstrzyga o tem władza polityczna na podstawie zdania znawców.

§. 8

Prowadzenie budowy oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej porucza Wydział krajowy zaprzysiężonemu urzędnikowi technicznemu pod nadzorem każdoczesnego Dyrektora krajowego biura melioracyjnego. Do pomocy kierownikowi budowy w sprawach administracyjnej natury, mianowicie: do interwencyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materyałów i wysokość robocizny i t. p., dalej do prowadzenia rachunkowości przy robotach budowlanych, powołuje Wydział krajowy według własnego uznania dla każdej sekcyi budowy osobistość zaufania godną i obznajomioną z miejscowemi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysługa w kierownictwie budowy głos doradczy. Pomocników technicznych i rachunkowych mianuje Wydział krajowy. Dozorców przy robotach przyjmuje w miarę potrzeby kierownik budowy nie przekraczając liczby maksymalnej tychże, mającej się unormować przez Wydział krajowy, i wyznacza im odpowiednie płace miesięczne do wysokości 30 złr. W razie potrzeby polepszenia płac dozorców lub też podwyższenia unormowanej ich liczby, potrzebnem jest w tym kierunku zezwolenie Wydziału krajowego.

W nagłych wypadkach może nastąpić przyjęcie dozorców ponad przepisaną liczbę, jednakże za dodatkowem jak najrychlejszem usprawiedliwieniem tego zarządzenia przed Wydziałem krajowym, przyczem natomiast zbędni dozorcy mają być od służby uwolnieni. Wszystkie kroki i zarządzenia kierownika budowy w sprawie przyjmowania, wynagrodzenia i wydalania dozorców, mają się odbywać w porozumieniu z delegatem Wydziału krajowego.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego, otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze t. j. do terminu zastanowienia robót mającego się oznaczyć przez Wydział krajowy zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego stały dodatek budowlany, który wynosi miesięcznie 90 złr. w. a. dla inżyniera asystenta i elewa technicznego, 120 złr. dla inżyniera II. klasy i inżyniera adjunkta, a 150 złr. w. a. dla wyższych urzędników technicznych. O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony zawiera ułamki miesiąca, należy za takowy obliczyć dodatek za każdy dzień według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróże do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej po za obrębem roboczym, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróże zaś podjęte w czasie budowy w interesie służbowym po za pole robocze tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategoryi urzędników krajowych. Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży a mianowicie: przy podróżach koleją żelazną należytość II. klasy, przy podróży

drogowej 13·2 ct. za 1 kilometr, przy komisyach zaś po za miejscem jego zamieszkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 5 złr. w. a. dziennie. Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierownika budowy, płaca tegoż w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegata pobory dozorców i pomocniczych sił jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy, pokryte będą z funduszu budowy. Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§. 9.

Delegaci Wydziału krajowego, względnie ich zastępcy, których powołuje również Wydział krajowy, przechowują u siebie i zawiadują funduszami budowy asygnowanymi przez Wydział krajowy, znoszą się we wszystkich im poruczonych sprawach bezpośrednio z Wydziałem krajowym i są wobec niego odpowiedzialnymi za całość tych funduszów, jakoteż za zarachowanie wydatków pokrytych z tych funduszów, które ma być należycie udokumentowane.

Sposób użycia tych funduszów i usprawiedliwienia poczynionych wydatków określa szczegółowa instrukcya rachunkowa. Umowy o roboty i dostawy, które nie przechodzą 500 złr. a przytem są tak nagłe, że ich zrealizowanie nie może być wstrzymane do nadejścia decyzyi Wydziału krajowego, zawiera z przedsiębiorcami delegat wspólnie z kierownikiem budowy i oddaje takowe do wykonania za dodatkowem jak najspieszniejszem usprawiedliwieniem wobec Wydziału krajowego. Wszelkie inne umowy i oferty przedsiębiorców szczególnie odnoszące się do budowy objektów, jak mostów, szluz i przepustów, przedstawia delegat wraz z kierownikiem budowy przed rozpoczęciem robót Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia.

§. 10.

Kierownik budowy, do którego należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej regulacyi, jest odpowiedzialny wobec Wydziału krajowego za wykonanie budowy. Tenże znosi się bezpośrednio z Wydziałem krajowym w sprawach budowlanych, przedkłada peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach niecierpiących zwłoki czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia takowe bezzwłocznie wobec Wydziału krajowego. Wszczególności kierownik budowy koramizuje kwity delegata, za którymi tenże podnosi z właściwego c. k. Urzędu podatkowego lub z kasy krajowej zaliczki z kredytów przez Wydział krajowy otworzonych, a to w celu utrzymania dokładnej ewidencyi funduszów na budowę użyć się mających. Kierownik budowy sprawdza

i podpisuje również wszystkie dokumenty, na podstawie których delegat ma uskuteczniać wypłaty, prowadzi sam lub za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencyi, dzienniki narzędzi, sprzętów i materyałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materyały i wykonane roboty i dziennik budowy, utrzymuje w porządku akta budowy, (plany, kosztorysy, raptularze, korespondencye przychodzące, oraz bruliony korespondencyi wychodzących, wszelkie protokoły, wykazy i t. p.) a co miesiąc najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdanie o postępie budowy, do którego dołącza wykaz postępu robót, sporządzony na podstawie dziennika budowy i wyciągi z dziennika kasowego.

§. 11.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę wykonania robót, lub też strony interesowane tej zmiany żądały, winien kierownik budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorys sam Wydziałowi krajowemu, który takowy udzieli Namiestnictwu dla wspólnej narady a następnie ostatecznego zatwierdzenia. W naradzie tej weźmie udział projektant oraz inżynier rządowy.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają takowe być przedłożone c. k. Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 12.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie kierownika budowy orzeczenie po myśli §. 86 kraj. ust. wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów a mianowicie, które obce grunta, materyały itp. dla celów regulacyi, jakie służebności na gruntach nadbrzeżnych dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne. Wykupno gruntów lub też czasowe ich zajęcie dla wykonania robót: jak przekopów, szkarp, brzegów wałów ochronnych, rowów, materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych, i roboczych itp. zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych odbywać się będzie wedle odnośnych przepisów krajowej ustawy wodnej, w którymto celu kierownik budowy dostarczyć powinien władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli. Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winien delegat wraz z kierownikiem budowy tudzież delegatem stron interesowanych

(Wydziału spółki) starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego. W razie niedojścia do skutku ugody, ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87 kraj. ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875, Dz. u. kr. Nr. 38, przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolnią, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu krajowej ustawy wodnej znajdą także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 13.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy tak czasowo jak wieczyście wywłaszczonych lub też bezpłatnie odstąpionych spisze delegat wraz z kierownikiem budowy protokół odbioru, w którym należy odwołać się do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, wywłaszczeń lub też regulacyi (stare łożyska) należy odgraniczyć i zaintabulować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§. 14.

Po zbadaniu wszelkich okoliczności mających wpływ na ilość robotników, których równocześnie przy budowie zająć będzie można, sporządzi kierownik budowy wykaz potrzebnych narzędzi do sprawienia, zakupi takowe wspólnie z delegatem oraz najmie odpowiedni i zamknięty skład lub zarządzi wybudowanie stosownej szopy zamykanej. Z końcem całorocznego peryodu budowy należy przedkładać Wydziałowi krajowemu dziennik narzędzi i sprzętów, z oznaczeniem ich ubytku i stanu, w jakim się znajdują.

§. 15.

Materyały mogą być dostarczane w drodze przedsiębiorstwa lub we własnym zarządzie. Warunki dostawy w drodze przedsiębiorstwa pod względem ilości i jakości materyałów tudzież termina częściowe i ostateczne, winny być szczegółowo wskazane w dotyczących umowach i kontraktach spisanych wedle udzielonego przez Wydział krajowy formularza. Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad należytem uskutecznieniem dostawy i ścisłem wypełnieniem wszystkich zobowiązań przedsiębiorców. W razie zwłoki w dostawie, delegat na wniosek kierownika budowy stosuje do przedsiębiorców rygory kontraktowe tak pod względem kar pieniężnych,

jakoteż uzupełnienia częściowych dostaw na koszt i stratę przedsiębiorców. Jeżeli przedsiębiorcy nie wypełnią zobowiązań kontraktowych w terminie ostatecznym a powyższe środki przynaglające okażą się niedostatecznemi, w takim razie odniesie się delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy do Wydziału krajowego celem uznania przedsiębiorców za kontraktołomnych z zastosowaniem wszystkich następstw w tym wypadku przewidzianych. Przy dostarczaniu materyałów we własnym zarządzie, kierownik budowy oznaczy i obliczy ilość potrzebnych materyałów na podstawie kosztorysów biura melioracyjnego zatwierdzonych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa, a delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy zakupi i dostarczy rzeczone materyały, przytem największą baczność zwracać należy na dobroć materyałów w ogóle i na zimowe cięcie drzewa w szczególe i starać się o nabycie materyałów pod jaknajkorzystniejszymi warunkami. Kierownik budowy winien prowadzić dziennik przychodu i rozchodu materyałów, celem utrzymania należytej ewidencyi a zarazem dopilnować należytego składania meteryałów.

§. 16.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przedewszystkiem robota za wynagrodzeniem od wymiaru a robota za wynagrodzeniem diennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe. Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy. Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo bądź w drodze licytacyi, bądź też akordów, w którymto wypadku robota jest właściwie robotą wymiarową z tą jednak różnicą, iż wykonywa się na podstawie umów pisemnych zawartych, w myśl §. 9, a wypłaty uskuteczniają się na podstawie wykazów należytości przez kierownika budowy sporządzonych w terminach umową wskazanych i pod warunkami tamże zastrzeżonymi. W szczególnych wypadkach, miejscowemi stosunkami spowodowanych, mogą przy budowie być zastosowane obszerniejsze przedsiębiorstwa. W takim razie Wydział krajowy rozpisuje licytacyę bądź to w Wydziale krajowym we Lwowie, bądź też we właściwych Wydziałach powiatowych. Jeżeli rozprawa licytacyjna odbywa się w biurze Wydziału powiatowego, winien być przy niej obecnym delegat lub kierownik budowy, a rezultat licytacyi, tudzież spisane po przyjęciu najkorzystniejszych ofert kontrakty z przedsiębiorcami, mają być przedłożone do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu. W kontraktach wykazuje się szczegółowo rodzaj robót, ich ilość i wymiary, sposób wykonania, termina ukończenia, warunki wypłat należytości, kary za zwłokę w robotach i t. p.

Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad ścisłem wypełnieniem zobowiązań kontraktowych, stosując w razie potrzeby rygory przeciw przedsiębiorcom, o czem Wydział krajowy zawiadamia.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, może delegat udzielać przedsiębiorcom częściowe wypłaty na poczet należytości, przyczem jednak z każdorazowej sumy należytości potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

Kolaudacyę przeprowadzają:

a) gdzie chodzi o częściowe lub też w zupełności wykonane lecz 500 złr. w. a. nie przenoszące roboty i dostawy, kierownik budowy i delegat przy ewentualnej interwencyi inżyniera delegowanego przez Wydział krajowy.

b) jeżeli chodzi o roboty i dostawy w zupełności wykonane powyżej 500 złr. w. a. komisya przeprowadzająca coroczną kolaudacyę (§. 19 instrukcyi). Odbioru dokonywują delegat i kierownik budowy, w którymto celu ma być sporządzony akt kolaudacyjny, podpisany przez odbierających robotę i przedsiębiorcę.

§. 17.

Dla uwidocznienia postępu budowy prowadzi inżynier dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw, mają być zamieszczone następujące daty: 1) stan powietrza, 2) stan wody w rzece, w którymto celu w pobliżu placu budowy należy wstawić tymczasowy wodowskaz, 3) liczba robotników według poszczególnych kategoryi oraz ilość fur, 4) oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty oraz opisanie przeprowadzonych robót tudzież początek i koniec robót, 5) odbiór materyałów budowlanych, 6) wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś spis szkód wyrządzonych wielką wodą, 7) polecenia ustne lub pisemne, wydane przedsiębiorcom lub dostawcom, 8) uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzenia udzielony, tudzież przez tegoż podpisany po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§. 18.

Tak Administracyi Państwa jak i stronom interesowanym (Wydziałowi spółki) przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów o postępie robót i jakości wykonania.

Wtym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi Państwa jak i spółki wodnej. Kontrola robót przez

delegowanych w tym celu techników Państwa i Wydziału krajowego odbywać się ma według możności co dwa miesiące. Z każdorazowej inspekcyi mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń. Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz budowy.

§. 19.

Z końcem każdego rocznego okresu budowy ma zażądać kierownik budowy kolaudacyi robót, którą przeprowadza komisya składająca się:

a) z technika delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież technika Wydziału krajowego;

b) z delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy;

c) z delegata stron interesowanych, względnie Wydziału spółki.

Z tych członków komisyi mają jednak tylko technicy pod *a)* wymienieni głos rozstrzygający. Komisya ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudacyę wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod *a)* wymienieni.

Koszta kolaudacyi pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo udziela się do wiadomości Ministerstwu rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata przedsiębiorcom zatrzymanych rat kolaudacyjnych.

§. 20.

Kierownik budowy zajmuje się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdania dorocznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowatości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa Ministerstwu rolnictwa.

§. 21.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego oddziału rachunkowego z końcem każdego roku a najdalej do 1. Marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcie rachunków a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi spółki oraz delegatowi i kierownikowi budowy. Zamknięcie rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rozstrzyga także ewentualne zarzuty Wydziału spółki, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§. 22.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcya rachunkowa, wydana dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. Listopada 1887, Dz. u. kr. Nr. 68.

Nr. 50.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa z dnia 11. Sierpnia 1897, L. 6896/pr., którem na mocy §. 9. rozporządzenia ministeryalnego z dnia 15. Lutego 1857, Dz. p. p. Nr. 33, ustanawia się sposób, w jaki odbywać się ma meldowanie obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne w gminie i na obszarze dworskim w Krechowicach, w powiecie doliniańskim.

§. 1.

Postanowienia obwieszczenia z dnia 29. Lutego 1888, Dz. u. kr. Nr. 29, co do meldowania obcych, przyjętych na mieszkanie przez osoby prywatne, mają stosować się także do gminy i obszaru dworskiego w Krechowicach, w powiecie doliniańskim.

§. 2.

Przekroczenia przepisów meldunkowych, o ile nie podlegają orzecznictwu Sądów na podstawie §. 320 u. k., karane będą według rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. Kwietnia 1858, Dz. p. p. Nr. 51.

§. 3.

Obwieszczenie niniejsze wchodzi w wykonanie natychmiast po ogłoszeniu.

Lidl w. r.

Nr. 51.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie z dnia 16. Sierpnia 1897, L. 9292/pr., o rozszerzeniu zakresu działania c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie na gminę Wróblowice nienależącą dotąd do okręgu policyjnego.

§. 1.

Na mocy rozporządzenia c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych z dnia 9. Sierpnia 1897, L. 7693/M. J. rozszerza się określony w §. 2. ograniczony zakres działania c. k. Dyrekcyi policyi w Krakowie na gminę Wróblowice, powiatu politycznego podgórskiego.

§. 2.

Ograniczony zakres działania c. k. Dyrekcyi policyi w gminie w §. 1. wymienionej ma obejmować załatwiane obecnie przez c. k. Starostwo w Podgórzu czynności w sprawach policyi obcych, meldunkowych i paszportowych, dalej wydawanie orzeczeń na odszupasowanie i wydalenie w myśl ustawy z dnia 27. Lipca 1871 Nr. 88 Dz. u. p. i te obecnie przez gminę w §. 1. wymienioną załatwiane sprawy poruczonego zakresu działania, które w razie zachodzącej potrzeby w myśl §. 58 ustawy z dnia 12. Sierpnia 1866, Nr. 19 Dz. u. kr., c. k. Dyrekcyi policyi do załatwienia będą przydzielone.

§. 3.

Powyższe zarządzenia wchodzą w wykonanie z dniem niniejszego obwieszczenia.

Za c. k. Namiestnika:

Lidl w. r.

Nr. 52.

Obwieszczenie

Prezydyum c. k. Namiestnictwa we Lwowie, z dnia 18. Sierpnia 1897, L. 9408/pr., którem się ogłasza rozporządzenie Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1. Sierpnia 1897, L. 15.923, co do rozpoczęcia działalności Sądów powiatowych w Ottynii i Podwołoczyskach.

Sanguszko w. r.

Rozporządzenie

Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 1. Sierpnia 1897, L. 15.923, co do rozpoczęcia działalności Sądów powiatowych w Ottynii i Podwołoczyskach.

Rozporządzeniami Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21. Listopada 1895 Nr. 177 i 178 Dz. p. p. utworzone Sądy powiatowe w Ottynii i Podwołoczyskach, mają rozpocząć swą działalność dnia 1. Listopada 1897.

Gleispach w. r.

Nr. 53.

Rozporządzenie

c. k. Namiestnictwa galicyjskiego z dnia 23. Sierpnia 1897, L. 61.191, którem znosi się wydane rozporządzeniem z 14. Grudnia 1895, L. 96.741, Dz u. kr. Nr. 85, względnie 11. Stycznia 1897, L. 2941, Dz. u. kr. Nr. 1, zarządzenia weterynarsko-policyjne w powiecie Nowotarskim, celem zapobieżenia zawleczeniu zarazy płucnej z Węgier i stłumienia jej u bydła w tym powiecie.

Ze względu na zadawalniający stan zdrowia bydła rogatego także i w okręgu rewizyjnym Czarno-Dunajeckim, do którego w myśl tutejszego rozporządzenia z dnia 11. Stycznia 1897, Dz. u. kr. Nr. 1, należą gminy i obszary dworskie: Czarny Dunajec, Chochołów, Dzianycz, Odrowąż, Pieniążkowice Podczerwone, Witów, Wróblówka i Załucze, znosi się niniejszym tak rozporządzenie tutejsze z dnia 14. Grudnia 1805, Dz. u. kr. Nr. 85, jak i rozporządzenie z dnia 11. Stycznia 1897, L. 2941, Dz. u. kr. Nr. 1, i zezwala się na wolny ruch bydłem rogatem w całym powiecie politycznym Nowotarskim, z zachowaniem jednak ogólnych przepisów o paszportach bydlęcych.

Rozporządzenie niniejsze, które wchodzi w wykonanie z dniem 1. Września 1897, nie narusza w niczem wydawanych od czasu do czasu przez wysokie c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych zakazów wprowadzania do Galicyi bydła rogatego z Węgier z powodu zarazy płucnej, względnie zarazy pyskowo-racicowej.

Z c. k. Namiestnictwa.

Sanguszko w. r.

Nr. 54.

Rozporządzenie

Wydziału krajowego z dnia 3. Września 1897, L. 54.121, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie m. Sanoka na dalszy pobór 80% dodatku do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina.

Na mocy §. 86. ustawy z 13. Marca 1889, Dz. u. kr. Nr. 24, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie miasta Sanoka na dalszy pobór dodatku gminnego do podatku konsumcyjnego od mięsa i wina w wysokości ośmdziesiąt prc. (80%) na lat pięć począwszy od r. 1898 do końca 1901.

Lwów, dnia 3. Września 1897.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Józef Wereszczyński w. r.

Nr. 55.

Obwieszczenie

c. k. krajowej Dyrekcyi skarbu z dnia 31. Sierpnia 1897, L. 85.513, o wyborach członków komisyi powszechnego podatku zarobkowego i tychże zastępców.

W myśl postanowień §§. 16 i 18 ustawy z dnia 25. Października 1896, Dz. u. p. Nr. 220, o bezpośrednich podatkach osobistych, oraz §. 17 prze-

pisów wyborczych (dodatek *D.* rozporządzenia wykonawczego do działu I. powołanej ustawy) rozpisuje się niniejszem na mocy reskryptu wysokiego c. k. Ministerstwa skarbu z dnia 17. Lipca b. r. L. 33.522, wybory członków i zastępców członków komisyi powszechnego podatku zarobkowego dla towarzystw podatkowych I. i II. klasy tut. okręgu administracyjnego oraz dla towarzystw podatkowych III. i IV. klasy w miastach Lwów i Kraków, i wyznacza się do przeprowadzenia tychże wyborów następujące termina:

I. Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego I. klasy w okręgu Izby handlowej i przemysłowej Lwowskiej i Brodzkiej, dzień 30. Września b. r.;

II. Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystwa podatkowego II. klasy w okręgu Izby handlowej i przemysłowej Lwowskiej i Brodzkiej, dzień 1. Października b. r.;

III. Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystw podatkowych I. i II. klasy w okręgu Izby handlowej i przemysłowej Krakowskiej, dzień 5. Października b. r.;

IV. Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystw podatkowych III. i IV. klasy w mieście Lwowie, dzień 4. Października b. r.;

V. Dla kontrybuentów zaliczonych do towarzystw podatkowych III. i IV. klasy w mieście Krakowie, dzień 4. Października b. r.

Wybory ad I, II i IV odbędą się we Lwowie, wybory ad III i V w Krakowie.

Co do zaliczenia do poszczególnych klas podatku zarobkowego i uprawnienia do głosowania otrzymają P. T. kontrybuenci ze strony c. k. Administracyi podatków we Lwowie i w Krakowie osobne uwiadomienia, względnie legitymacye przepisane artykułem 13. powołanego na wstępie rozporządzenia wykonawczego, z oznaczeniem godziny rozpoczęcia i ukończenia wyborów, lokalu wyborczego oraz liczby mających się wybrać członków i zastępców członków komisyi.

Równocześnie doręczone zostaną uprawnionym do wyboru odpowiednie urzędowe karty wyborcze.

Warunki prawa wyboru i wybieralności oraz przepisane przy wyborach postępywanie określają §§. 18, 20 i 21 powołanej na wstępie ustawy i wspomniane tamże przepisy wyborcze.

Wybory w celu utworzenia komisyi powszechnego podatku zarobkowego dla towarzystw podatkowych III. i IV. klasy we wszystkich innych okręgach rozkładowych, względnie powiatach politycznych, zostaną w swoim czasie osobno rozpisane.

C. k. krajowa Dyrekcya skarbu.

Lwów, dnia 31. Sierpnia 1897.

Kasprzyszak w. r.